

— Да, но тя е болна, госпожо! — и очитѣ на хубавото момиченце се налѣха съ сълзи.

— Не тѣжи! — рече господинѣтъ. — Ние ще ви помогнемъ. Дѣ живѣете?

Кунка разправи.

Господинѣтъ записа въ тевтерчето си.

Раздѣлиха се . . .

На другия день прѣдѣ бѣдната кѣщица на вдовицата се спрѣ единѣ файтонѣ. Отѣ него слѣзоха г-нѣтъ и г-жата. Тѣ останаха поразени отѣ бѣдността, що царѣше въ това гнѣздо.

Прѣдложиха на майката да дойде съ дѣцата си въ тѣхната голѣма и богата кѣща. Съ дѣла бока благодарность прие тя.

Слѣдѣ врѣме г-нѣтъ и г-жата осиновиха тия мили, хубави дѣца. Тия богати хора бѣха бездѣтни, та искаха да оставятѣ богатството си тѣмѣ.

□ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □

Редакторъ Н. Гайтанджиевъ. Издава *Научното дѣло*

„Отецъ Паисий“ въ гр. Казанлъкъ.

□ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □ 1001 □